

DAGNINGEN

**"MEN NU HAR KRISTUS
UPPSTÅTT FRÅN DE
DÖDA."**

I KORINTIERNA 15:20

FÖRKUNNARE AV KRISTI NÄRVARO

APRIL 1958

tets alla folk, alla från en enda stamfader (Adam) . . ." (Apg. 17: 26). Huru har — med liknande skriftställen för ögonen — sådana som bekänna sig för att vara kristna någonsin kunnat tro på en utvecklingslära, som förnekar, att Adam var den första människan och direkt skapad av Gud? "Eftersom du har tagit vara på mitt bud om ståndaktighet (trohet mot Bibelns sanningar), skall ock jag taga vara på dig och frälsa dig ur den prövningens stund, som skall komma över hela världen" — Upp. 3: 10. "I behöven nämligen ståndaktighet för att kunna göra Guds vilja och få, vad utlovat är" (Hebr. 10: 36).

Det sanna evangeliet kan icke förstås, utan att man först undersöker på vilken eller vilka tidsåldrar olika skriftställen är tillämpliga. Dessutom är det givetvis av största vikt att taga reda på den avsedda innebörden eller meningen i Guds ord. Vi har till exempel ordet "frälsa". Detta ord betyder "befria ifrån" — visserligen ifrån synden — men Bibeln säger, att synden är en följd av Adams överträdelse, som medförde dödsdom över hela människosläktet. "Frälsa" i total bemärkelse betyder alltså befrielse från den adamitiska dödsdomen, vilket åter innebär befrielse från lidande och död. Sett från dessa utgångspunkter har således ännu ingen människa blivit frälst — d. v. s. blivit befriad ifrån lidande och död. Även de, som bliva medlemmar i Kristi regering under den nedan omtalade tusenårsåldern, måste lida och dö som människor, innan de erhålla evigt himmelskt liv.

Efter Adams skapelse avskiljes i Bibeln nedan under punkterna 1, 2 och 3 nämnda tidsåldrar; inom den andra av dessa kan ett flertal olika delperioder urskiljas; under punkt 2 lämnas exempel på några av dem.

1) "Den forntida världen" (2 Petr. 2: 5) från Adam till Syndafloden.

2) "Den nuvarande onda tidsåldern" (Gal. 1: 4) från Floden till våra dagar.

a) Patriarkåldern, från Floden till Jakobs död.

- b) Judiska åldern, från Jakobs död till Jesu död på korset.
- c) Evangelieåldern, från Jesu död på korset till våra dagar.

3) "De kommande tidsåldrarna" (Ef. 2: 7), av vilka den första är tusenårsåldern — Det tusenåriga rikets tid. Vi lever nu i övergångstiden till den sistnämnda tidsåldern.

Det synes vara om denna övergångstid, som Hesekiels 1:a kapitel handlar. Där skildras hur profeten Hesekiel i en syn fick se "en stormvind komma norrifrån, ett stort moln med flammande eld" (en tid av nöd, vars like icke har funnits — Dan. 12: 1), "och ett sken omgav det" (profeternas beskrivning därav); "och mitt däri . . . syntes något som var såsom glänsande malm" (ett folk som studerat och kan förklara profetierna beträffande den tiden).

"Och mitt däri syntes något som liknade fyra väsenden (evangelium; talet "fyra" i Skriften betecknar helheten, t. ex. "jordens fyra hörn" (Upp. 7: 1), d. v. s. hela jorden) . . . vart väsende hade fyra ansikten (karaktärdrag) och vart och ett av dem hade fyra vingar (de fyra evangelierna eller som helhet evangeliets budskap) . . . Och de hade människohänder under sina vingar (budskapet förkunnas av människor — icke av änglar)."

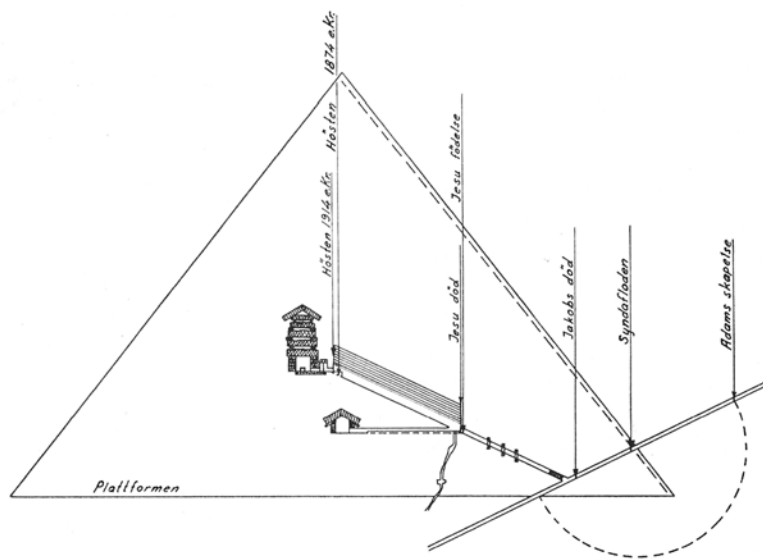
"När jag nu såg på väsendena (studerade evangelium), fick jag se ett hjul (symbol av tid) stå på jorden (biblisk tid i samband med världshistorisk) invid väsendena (Guds löften uppfylles på bestämda tider) . . . Och det såg ut, som om hjulen voro gjorda av något som liknade krysolit (ett ädelstensmineral, tiden är dyrbar; Bibelns tidsuppgifter är värdefulla, och det är nödvändigt att ge akt på dem) . . . och det såg vidare ut, som om de voro så gjorda, att ett hjul var insatt i ett annat (tidsåldrarna går i varandra — de överlappar i vissa fall varandra beträffande början och slut)."

"Och deras lötar voro höga och förskräckliga (många är förskräckta för att höra om Bibelns 'tider eller stunder' och rädda för att studera tidsprofetior), och på alla fyra voro lötarna fullsatta med ögon runt omkring, (ögon är en symbol av visdom och förstånd, andlig

synförmåga, d. v. s. att evangelium icke kan rätt förstås utan aktgivande på Bibelns egen tidsindelning.” — Hesekiel 1: 4—18.

”Till och med hägern under himmelen känner ju sin bestämda tid, och turturduvan, svalan och tranan taga i akt tiden för sin återkomst; *Mitt folk däremot känner icke HERRENS rätter* (Guds ords uppdelning och tillämpning på olika tidsåldrar). Huru kunnen I då säga: ’Vi äro visa (vi förstå evangelium) och hava HERRENS lag ibland oss (veta Guds vilja)?’ — Jeremia 8: 7, 8.

Det synes även vara övergångstiden emellan evangelieåldern och tusenårsåldern, som profeten Jesaja avser, när han säger: ”På den tiden skall ett altare vara rest åt HERREN mitt i Egyptens land . . . och det skall vara till ett tecken och vittnesbörd åt HERREN . . .” — Jesaja 19: 19, 20. Det har nämligen visat sig, att Stora pyramiden på ett märkligt sätt talar om för oss, att Bibelns kronologi sådan denna fram-

Bibliska tidsperioder i stora pyramidens golvlinjer

lagts av Ch. T. Russell, är riktig. *Av bild 1* framgår hur de ovan angivna tidsperioderna är inlagda i Stora pyramidens övre gångsystem. De punkter i gångarnas golmlinjer, som anger början och slutet för perioderna, erhålles genom konstruktioner av liknande slag som den, som på bilden ger punkten för "Adams skapelse". Det är lika många tum (en 500-miljondel av jordens rotationsaxel, d. v. s. en obetydligt längre än en engelsk tum) mellan punkterna för Adams skapelse, Jesu födelse och död samt år 1874 och 1914 längs gångarnas golmlinjer, som det är år mellan dessa tidpunkter i Russells kronologi. Ett stort antal överensstämmelser av detta slag — tillsammans med andra märkliga saker beträffande Stora pyramidens och dess gångsystem — utgör belägg för ett samband mellan Bibeln och Stora pyramidens och kastar ljus över profeten Jesajas ovan citerade påstående om ett altare i Egyptens land, som länge — och av flertalet kristna fortfarande — betraktas såsom gåtfullt och obegripligt. Såväl Bibeln som Stora pyramidens återger tydligen var och en på sitt sätt den gudomliga planen för människosläktets frälsning, som fanns redan i begynnelsen.

Piel

A. K.

Min hjertelige hilsen og tak

genom Dagningen til de mange svenske Venner, der har glædet mig med en Fødselsdags Hilsen, da jeg paa en enkelt naer ikke kender deres Adresse. Søster Litta og jeg fejrede Mindemaaltidet ombord paa Naxos paa en Rejse i Middelhavet, en Tur som vi foretog af Helbredshensyn. Ved denne Lejlighed frembar vi alle vore kaere søskende i Kriwtus for Naadens Trone. Herren vil styrke og bevare os alle om vi blot er faste i Troen og vedholdende i Bønnen. (Rom. 12: 12).

Eders i samme Haab
Broder Joh. Hasselgaard
Hellerup, Danmark.

Fred genom Kristi rike

"Så skall herradömet varda stort och friden utan ände över Davids tron och över Hans Rike, så skall det befastas och stödjas med rätt och rättfärdighet, från nu och till evig tid. Herren Sebasts nitälskan skall göra detta." (Jes. 9: 7).

Krig har länge plågat det mänskliga släktet. Världshistorien har skrivits i människoblod. Kriegen har ständigt ökat både beträffande antalet av människor, som deltagit i desamma som deras makt till att förstöra. På detta område finns det verkligen orsak till att frukta förstörelsen från ännu ett världskrig.

KOMMER DET NÄGONSIN ATT BLIVA FRED PÅ JORDEN?

Universell och varaktig fred kommer slutligen att upprättas på jorden, men den kan inte komma genom mänskliga försök. Den kommer inte heller varken genom ömsesidig fruktan för "förstörelse" eller upprustning och rustningstävlan. Den kommer att upprättas genom KRISTI RIKE, och detta rike kommer att bli en världsomfattande regering, som kommer att utöva verklig kontroll över människornas angelägenheter.

De som tro på Bibelns löften rörande det kommande Kristi Rike kan se framåt emot framtiden med stor optimism.

Bibeln säger (Haggai 2: 7—8) "så skall då komma alla hedningars tröst". (gamla bibelövers.) Och vi veta ju att djupast sett så önskar alla jordens nationer "FRED".

Det finns emellertid även vid tolkningen av Bibelns profetior olika åsikter. Somliga citera Jesu ord i Matt. 24: 6—14:

"I skolen få höra krigslarm och rykten om krig" och tillägga: "Sedan skall ändan komma", som ett bevis för att krig komma att fortsätta ända till dess världen kommit till ett slut, vilka för dessa bibeltolkare är detsamma som "jordens" ödeläggelse och slutet på all mänsklig erfarenhet.

När Jesus talade om "krigslarm och rykten om krig" så var det i svaret på lärjungarnas fråga till honom".

"Säg oss när detta skall ske och vad som bliver tecknet till din tillkommelse och tidens ände." (Matt. 24: 3).

De frågade efter *Tecknen på Hans NÄRVARO VID DENNA TIDSÅLDERNS SLUT.*

När Jesus sade "att det skulle komma krigslarm och rykten om krig, varefter änden skulle komma", så menade han helt enkelt, att mellantiden mellan hans första och andra Advent skulle kännetecknas av oupphörligt återkommande krigslarm och krig, och att detta skulle fortsätta ända intill tidsålderns (Evangelieålderns) slut. Men han menade inte att tidsålderns slut skulle betyda den verkliga jordens ödeläggelse och slutet på mänsklighetens erfarenheter. Bibelns profetior pekar på att efter denna tidsålders slut skall en ny tidsålder börja. Under denna kommer KRISTI RIKE att vara en kontrollerande faktor över människornas angelägenheter, såsom vår text säger: "Herradömet skall varda stort och friden utan ände."

MISSLYCKADE MÄNSKLIGA FÖRSÖK.

Under det att hela världen längtar efter fred så tänka de flesta människorna, även kristna sådana, att om freden någonsin skall komma så måste den komma genom mänskliga strävanden och som ett resultat därav. Och många försök att skapa fred på jorden har gjorts och göres fortfarande. Det finns många olika slags "Fredsfronter", om vi kunna kalla dem så, och var och en av dessa hoppas på att deras verksamhet skall bidra till att "dagens ovissa fredssituation" skall övergå i en permanent och evig fred.

Sir Winston Churchill har präglat uttrycket "Fred genom ömsesidig fruktan". Hans idé är att både "Öst" och "Väst" skulle lägga upp stora lager av ammunition och vapen av alla slagen och att alla övriga nationer skulle göra detsamma. Därigenom skulle alla i rädsla för varandra avhålla sig för att börja krig. Detta är Sir Winstons teori om "Fred genom ömsesidig fruktan".

Men denna *fredspakt räddade inte freden för vår tid*, såsom Mr Chamberlain så entusiastiskt meddelade det engelska folket, efter sin återkomst från München år 1938. De flesta av oss minns säkert hur Fyrmakts-pakten kom till och hur dåvarande Englands premiärminister Neville Chamberlain flög tillbaka från München och vinkade med ett s. k. "fredsdokument" vid nedstigandet av planet i London. Han yttrade då: "Nu är freden säkrad för vår tid." Men denna nya pakt var blott en ny maktbalans, som var byggd på den gamla tron eller åsikten att den ena parten skulle vara rädd för att attackera den andra. Den varade dock inte länge. Inom ett år hade det andra världskriget brutit ut med alla dess hemska följder av förstörelser och blodsutgjutelser över Europa och stora delar av Asien och Orienten.

Frukten för krig hindrade inte krigsutbrottet. Det har det aldrig gjort och kommer inte heller att göra det.

Ett annat svagt hopp för freden är det uppskov med själva krigsutbrottet, som kan åstadkommas genom den stora rustningstävlan som nu pågår. Så långt som denna kan föranleda en död punkt i förhandlingarna mellan stormakterna på båda sidor om den s. k. "järnridån", — då ingen av dem kan vara säker på att vara den andra överlägsen i beväpning, — kan världens folk invaggas i en falsk säkerhetskänsla. Rustningstävlan har alltid lett till krig.

Sedan finnes ju hoppet om att F. N. kommer att på något sätt finna en väg till fred. Intressant i det sammanhanget är det anslag, som finns att beskåda vid F. N.'s huvudkvarter av alla, nämligen ett bibelcitat hämtat ur Mika 4: 1—4:

"Då skola de smida sina svärd till plogbillar och sina spjut till vingårdsknivar. Folken skola icke mer lyfta svärd mot varandra och icke mer lära sig att strida."

F. N. är naturligtvis en mäktig organisation, och det är att hoppas att genom dess goda inflytande, jordens nationer verkligen kommer att förstå fördelen av att inte börja krig. Detta ändamål är gott och motivet utan tvivel uppriktigt, men skall väl denna särskilda "fredsfront" verkligen åstadkomma fred?

F. N. är verkligen ett särskilt område av mänsklig gemenskap som gör mycket gott. Den hjälper till att bygga upp några av jordens underutvecklade länder, särskilt beträffande hälsovården, medicin och andra områden, som bidraga till mänsklig välfärd och glädje, men, kan F. N. bevara freden?"

F. N. har allaredan visat sig vara nästan maktlös, när det gäller att manövrerar jordens stora nationer. Genom "vetorätten" i säkerhetsrådet kan det ateistiska Ryssland förhindra alla åtgärder för fredens bevarande genom F. N., som övriga nationer kan önska genomföra. Detta betyder att de verkliga rörelserna på det internationella schackbrädet sker utanför F. N., och utom denna världsorganisation finns ju även NATO (Atlantpakten) och Bagdadpakten. Dessa äro enkla yttringar av politiken "Fred genom fruktan." Men i det långa loppet kommer den inte att kunna förhindra krig.

Historien lär oss att rustningstävlan och maktbalans kan inte förhindra krig. Genom mänskliga själviska påbud och diktat nationerna emellan går det ej att upprätthålla freden. Enda hoppet är upprättandet av en världsregering, som är mäktig nog och överglänsar alla jordiska välden. Men en dylik regering kan inte uttagas från någon nu existerande jordisk regering eller nation. Endast Guds Rike på jorden är i stånd till att utöva en sådan myndighet med rättvisa och rättfärdighet över hela jorden. Här om läser vi i Sakarja 14: 9 följande:

"Och Herren skall då vara konung över hela jorden, ja, på den tiden skall Herren vara en och hans namn ett."

Men många uppriktiga Bibelforskare har dock inte kunnat förstå att i den gudomliga planen ingår en verklig rättfärdig regering, som kommer att leda nationerna på jorden och tillförsäkra fred och glädje åt hela mänskligheten. Trots alla de underbara hänvisningarna i både G. T. och N. T. om denna regering eller detta rike och att konungen över detta Rike "skall härska ifrån hav till hav och ifrån floden intill jordens ändar," så påstå många att Guds Rike är endast ett andligt sinnelag i enskilda individers hjärtan. (Ps. 72: 8).

Denna falska uppfattning är grundad på uttrycket i Luk. 17: 21 "Guds rike är invärtes i eder." Det var Jesus som yttrade de orden till fariséerna som svar på deras fråga: om , när Guds rike skulle komma. Han yttrade då enligt Luk. 17: 20—21.

"Guds rike kommer icke på ett sådant sätt, att det kan förnimmas med ögonen, ej heller skall man kunna säga: "Se här är det" eller "Där är det". Ty se, Guds rike är invärtes i eder."

En mera exakt översättning av detta citat skulle vara: "Ty Konungen är mitt ibland eder." Då kommer svaret mera i harmoni med samtalet mellan Jesus och fariséerna.

Fariséerna trodde inte att Jesus var den utlovade Messias, den store Konungen, bebådad av det Gamla Testamentets profetior. Från deras ståndpunkt hade de svårt att fatta: "hur kunde väl Jesus upprätta ett rike i opposition mot Rom, befria Israel och utsträcka fred och glädje till alla folken. Han hade ingen armé. Hans vänner voro mycket obetydliga människor. Vad kunde väl förvirra honom mera än att bliva tillfrågad om när han skulle upprätta sitt rike?"

Jesus, som visste vad som bodde i deras hjärtan, gav dem ett svar i enlighet därmed. "Guds Rike", förklarade han, "skulle icke komma på samma sätt som förhållandena var med andra riken och regeringar, d. v. s. med stor makt och yttre prakt. Det skulle icke finnas något yttre prål, inga arméer, inga krigserövrare och inget beskådande eller skryt av vapenrustningar. Som ett faktum pekade Jesus också på, att denne Konung i detta Rike, nu stod mitt ibland dem, ehuru de vägrade att tro det. Jesu varksamhet under hans första advent stod i förbindelse med hans framtida rike, men det behövdes inga soldater. för att fullborda eller upprätta det.

Vid betraktandet av uttrycket: "Guds rike är invärtes i eder" förstå vi, att detta kunde inte vara sant, Jesus talade nämligen till fariséerna, och dem hade han betecknat såsom "skrymtare" och att de hade "djävulen till sin fader", (Matt. 23: 27 och Joh. 8: 44). Hur kunde väl Guds rike vara inom sådana? Så var det inte heller, och senare förkastade Jesus dem, till att hava någon del i Rikets ledning.

INTE AV DENNA VÄRLDENS ORDNING.

Ett annat uttalande av Jesus, som också blivit mycket missförstått är hans uttalande till Pilatus i Joh. 18: 36:

"Mitt rike är icke av denna världen. Om mitt rike vore av denna världen, så hade väl mina tjänare kämpat för att jag icke skulle bli överlämnad åt judarna. Men nu är mitt rike icke av denna världen."

Detta uttalande har uppfattats av många till att betyda att alla Guds löften rörande riket äro uppfyllda för Jesu efterföljare när de dö och sedan går till himlen. "Ty efter allt", säga de, "har Rikets löften i Bibeln ingenting att göra med denna syndens värld, emedan Jesus sagt så".

Svårigheterna här ligger i översättarnas bruk av ordet "värld", d. v. s. att översätta det grekiska ordet för "värld" — KOSMOS, som betyder "ordning" eller "anordning av vissa ting". Vad Jesus sagt var att *hans rike icke var av den nuvarande samhällsordningen*. Bibeln uppenbarar att det finns tre världar eller samhällsordningar i Guds plan. Rikets samhällsordning är den som följer på den nuvarande.

Den nya samhällsordningen inledes av Kristi andra Advent. Det är då som hans Rike upprättas. Det är då som "herradömet" skall vila på hans skuldror. Det är då som löftet kommer att uppfyllas att "friden skall vara utan ände". Jes. 9: 6—7.

Lärjungarna kunde inte förstå detta till att börja med. Därför berättade Jesus för dem en liknelse, som vi kunna läsa i Luk. 19: 11—27. Den handlar om de tio punden och om en man av "förmämlig släkt", som tänkte fara bort till ett avlägset land för att utverka åt sig konungslig värdighet. Sedan skulle han komma tillbaka. I sin introduktion till denna liknelse förstå vi av vers 11 att Jesus framställde liknelsen ifråga därför att hans lärjungar. "nu menade, att Guds rike strax skulle uppenbaras".

Allt vad Jesus lärde stod i direkt eller indirekt förbindelse med Guds utlovade rike. Det handlade inte alltid om de välsignelser som

skulle komma mänskligheten till del genom rikets verksamhet. Mycket därav handlade om Rikets förberedelser på olika områden. I den gudomliga planen ingick Jesu död såsom människornas försonare att denne, Löftets Messias, inte skulle härska över ett döende släkte, utan ett släkte som var återlöst från döden och att åt varje enskild individ skulle erbjudas tillfälle — byggt på lydandets grund — att leva för alltid.

Jesu lärjungar erbjudas tillfälle att regera med honom, om de äro villiga att lida och dö med honom. Härom skriver Paulus i 2 Tim. 2: 11—12 sålunda:

”Detta är ett fast ord, ty hava vi dött med honom, så skola vi ock leva med honom, äro vi ståndaktiga, så skola vi ock få regera med honom.”

Evangeliets kallelse har under hela denna tidsålder utgått till alla de, som mottagit kallelsen och godkänt villkoren för ett sant lärjungaskap och sålunda har, allt sedan Kristi första advent, detta varit ett förberedande verk för riket.

Många av Jesu liknelser skildrar detta Evangelie-verk från olika sidor, belysande dess glädjämnen, välsignelser, svårigheter och prövningar för rikets barn under vandrigen på den smala vägen, som leder till livet. (Matt. 13: 38).

För dem som inte ägde kännedom om Guds plan var det lätt att draga den slutsatsen att Bibelns alla löften om riket helt enkelt handlade om blott ett glädjefullt hem i himmelen för evigheten, ty det finns många sådana löften i Bibeln. Dessa äro emellertid avsedda för dem, som äro kallade till att vara ledare i det riket och inte för dess underlydande. När Jesus, Konungarnas Konung, uppstod ifrån de döda blev han högt upphöjd till gudomlig natur, efter det att han ”utgivit sitt kött, för att världen skall leva.” (Joh. 6: 51). Och löftet gäller att de som vilja leva och regera med Kristus i hans rike, kommer att bliva lika honom och får dela hans himmelska hem och natur.

Dessa andliga ledare i Guds rike kommer att hava mänskliga representanter. Israels andliga ledare trodde att de skulle representera

Gud i hans rike, och de kunde hava blivit det, om de hade förblivit ödmjuka och lydaktiga inför Herren Gud. Jesus förklarade detta, varom vi kunna läsa i Luk. 13: 23—30:

"Där skall bliva gråt och tandagnisslan, när I fån se Abraham, Isak och Jakob och alla profeterna vara i Guds rike, men finnen eder själva vara utdrivna. Ja, människor skola komma från öster och väster, från norr och söder och bliva bordsgäster i Guds rike."

Uttrycket "gråt och tandagnisslan" är en skildring av den harm och det missnöje som de komma att erfara, vilka en gång varit Guds egendomsfolk, men efter uppståndelsen får se, att deras forna ledareställning intagits av Abraham, Isak och Jakob, och alla profeterna. Dessa hava också då blivit uppväckta från döden genom "en så mycket bättre uppståndelse", såsom aposteln Paulus uttrycker saken i Hebr. 11: 35.

Dessa återställda "gamla värdiga" äro profetiskt omnämnda i Ps. 45: 17 såsom "furstar i hela världen". Vi kunna betrakta dem såsom den jordiska sidans representanter i Kristi rike, vilka komma att verka tillsammans med den andliga sidans representanter, bestående av Jesu trogna efterföljare, vilka genom den "första uppståndelsen" äro upphöjda för att leva och regera med Jesus.

Dessa båda områden av Kritsi rike beskrives symboliskt i Mika 4: 1—4 såsom Sion- det andliga och Jerusalem, det mänskliga eller jordiska planet. Denna profetia hänföres även till Jesus och hans efterföljare, "Guds barn" som "Herrens hus". Vi citerar profetian:

"Men det skall ske i kommande dagar, att det berg, där Herrens hus är, skall stå fast grundat såsom det yppersta ibland bergen och vara upphöjt över andra höjder, och folk skola strömma dit upp. Ja, många hednafolk skola gå åstad och skola säga: "Kommen, låtom oss draga upp till Herrens berg, till Jakobs Guds hus, att han må undervisa oss om sina vägar, så att vi kunna vandra på hans stig." Ty från Sion skall lag utgå, och Herrens ord från Jerusalem. Och han skall döma mellan många folk och skipa rätt åt mäktiga hednafolk, ända bort i fjärran land. Då skola de smi-

da sina svärd till plogbillar och sina spjut till vingårdsnivar. Folken skola icke mer lyfta svärd mot varandra och icke mer lära sig att strida. Och var och en skall sitta under sitt vinträd och sitt fikonträd, och ingen skall förskräcka honom, TY SÅ HAR HERREN SEBAOTS MUN TALAT."

På detta sättet skall freden komma till människosläktet — genom "Kristi Världsregering". Det kommer inte att bli en fred "genom ömsesidig fruktan", men fred så fullständig och varaktig, att det bliver. "frihet från fruktan", "ty ingen skall förskräcka honom." Men inte allenast fred, utan en fred med ekonomisk säkerhet. Detta symboliseras i denna profetia av den fjärde versen:

"Och var och en skall sitta under sitt vinträd och sitt fikonträd etc."

Men trots dessa efterlängtrade och stora välsignelser som nu uppnåts, så skulle det fortfarande härskas sjukdom och död. Det finns emellertid en annan profetia, som handlar om Kristi rike och vilken försäkrar oss om att döden är tillintetgjord.

Vi citera från Jes. 25: 6—9 följande:

"Och Herren Sebaot skall på detta berg för alla folk göra ett gästabud med feta rätter, ett gästabud med starkt vin, ja, med feta, möriga rätter, med starkt vin, väl klarat. Och han skall på detta berg tillintetgöra det dok, som höljer alla folk, och det täckelse, med vilket alla folkslag äro övertäckta. Han skall tillintetgöra döden för alltid, och Herren, Herren skall avtorka tårarna från alla ansikten och skall taga bort sitt folks smälek överallt på jorden. Ty så har Herren talat. På den tiden skall man säga: Se, där är vår Gud, som vi förbidade, och som skulle frälsa oss. Ja, där är Herren, som vi förbidade, lätom oss fröjdas och vara glada över hans frälsning."

Vad kunna vi begära mera? Och huru tydliga äro inte dessa inspirerande löften om riket och huru betydelsefulla äro de ej. De betyda mycket mera än blott en rättfärdighetskänsla i enskilda indivi-

”Så säger Herren”

”Människan skall leva icke allenast av bröd, utan av allt det som utgår av Guds mun.” Matt. 4: 4.

Vi tillfrågas ibland, om Dagningen gör anspråk på att vara den enda sanningens kanal och förkunnare av Guds frälsningsplan. Äter är det andra, vilka missuppfattat vår ställning, och anklagar oss för att vi skulle göra anspråk på att vara de enda som vore auktoriserade av Herren att förkunna Guds frälsningsplan. Vi vilja än en gång med eftertryck förneka något sådant anspråk från vår sida, enligt vår uppfattning är den enda sanningens kanal om Guds frälsningsplan och uppsåt hans inspirerade ord, Bibeln. Vi påstå, oberoende vem det gäller eller vad man tror, ett ”så säger Herren” är nödvändigt för att kunna framställa någon sanning, som kan vara en väsentlig och grundläggande del av ”den tro som en gång för alla har blivit meddelad åt de heliga”.

Uppräknande de olika tjänare, vilka Herren hade tillsatt för att uppbygga lemmarna i Kristi kropp, omnämner aposteln Paulus apostlar, profeter, evangelister, herdar och lärare. (Ef. 4: 11—13).

Det framgår härav, att Gud avsåg att det skulle vara mindre tjänare i församlingen än de som skrev och talade under den helige an-

ders hjärtan. De talar om en äkta och verklig världsregering, som kommer att styra världen med rättfärdighet, bringande fred, hälsa och liv för hela mänskosläktet. (Jes. 26: 9)

Det kommer att bliva denna regering som ger svaret på alla kristna människors böner:

”TILLKOMME DITT RIKE, SKE DIN VILJA, SÄSOM I HIMMELEN SÄ OCK PÅ JORDEN.” (Matt. 6: 10).

(Övers. från Dawn april 1958 av broder Einar).

dens inspiration. Enär detta var Guds inrättning, böra vi också erkänna behovet av den uppmuntran och hjälp som vi erhålla från varandra som medlemmar i Kristi kropp, men vi skola icke erkänna att någon har auktoritet att tala för Herren (Jahve) utom Jesus, profeterna och apostlarna.

Detta är en grundläggande och viktig princip i Guds handlingsätt med sitt folk men likväl är det en princip vilken har varit svår att erkänna för många som kalla sig för Jesu efterföljare. Kanske en av de förnämsta orsakerna har varit bristande tro. Tron är en övertygelse om ting, som man icke ser, och Guds inspirerade ords föreskrifter och löften äro osynliga och kunna ses endast med trons ögon. Det är mycket lättare för oss att tro på dem, när de bli framställda för oss eller förklarade av någon synlig lärare eller ledare.

Detta är troligen en orsak till att kyrkohistorien visar, att så många millioner i olika tider bekände sig vara kristna, som i verkligheten endast voro efterföljare till någon mänsklig ledare. Det synes som om det endast hade varit ett fåtal, i varje generation under evangeliåldern, som med full förtröstan kunnat överlåta sig själva helt i Herrens hand, förvissade om att han skulle leda dem på sanningens väg genom sitt inspirerade ord. Men den stora massan har sagt: vi vilja efterfölja Luther, Wesley eller någon annan. Då kände de sig tryggare, när de lät sig ledas av någon, som hade ett överlägset förstånd.

Det har varit denna hållning, som gjort det möjligt för mänskliga kanaler att utvecklas. Sett ifrån den synpunkten, att Herrens folk åstundar ödmjukhet, är denna attityd förståelig. Men samtidigt drar man sig undan sitt ansvar att pröva allt med Guds inspirerande ord och hålla fast endast vid det som är i överensstämmelse därmed. Som Guds invigda folk kunna vi i verkligheten icke godkänna någon åsikt, som berör andliga sanningar, och erkänna den som sanning med mindre än att den är bekräftad med ett "så säger Herren". Att handla på annat sätt vore att låta sig ledas av lättrogenhet i stället för tro.

Vi glädjas över att det är tusentals människor vilka ha mottagit en första klar förståelse av Guds frälsningsplan genom Herrens folks gemensamma ansträngningar i samarbete med The Dawn Bible Students

Association, U. S. A. (Här åsyftas särskilt radioverksamheten och den litteraturen som sprides i förbindelse med den.) Vi kan förstå varför dessa kära uppskatta det medel genom vilket denna upplysning har nått dem. Alla bröderna, vilka samarbeta i denna tjänst, glädjas över de tillfällen de ha att hjälpa andra att få kunskap om sanningen. Men vi skulle bliva missräknade om vi brustit i vårt ansvar att klarlägga den sanningen, att det är Guds ord som är den enda kanalen för Guds frälsningsplan.

Utbyte av tankar och gemenskap" är ett välsignat band, som oss för-
enar här". I detta utbyte av tankar och åsikter kan ofta framställningar göras som synas vara förnuftiga, men för vilka dock ej finnes några bevis i Bibeln. Detta är icke till skada, så länge alla berörda erkänna att diskussionen berör endast olika uppfattningar. Men däremot finnes det vissa läropunkter, läror som berör sanningen, vilka äro grundläggande och väsentliga, och de äro det därför att de läres i Guds ord. Här ett exempel. Människan är en direkt skapelse av Gud och skapades till en avbild av Gud i människoskepnad.

Människan överträdde Guds lag. och kom under dödsdomen — död är motsats till liv och icke ett avskiljande från Gud i en plats för pina.

Gud har gjort föranstalter för återställandet av liv genom Kristus, som i sin förmänskliga tillvaro var Logos. Han blev människa och gav sitt mänskliga liv till en lösen för Adam och ans släkte, som hade förlorat livet genom Adams olydnad.

Herren var vid sin återkomst en andevarelse. Han skall regera på jorden tills han besegrat alla Guds och människans fiender. Han skall återställa alla som äro villiga och lydiga till ett fullkomligt liv, vilket förlorats på grund av den ursprungliga synden, och förgöra i "andra döden" alla som äro obotligt onda.

Guds edsvurna förbund är att välsigna alla jordens folk genom Abrahams "Säd". Denna säd är i första hand Jesus och i andra hand alla Jesu samma efterföljare vilka skola leva och regera med Kristus i tusen år.

Lagförbundet, som slöts med Abrahams avkomlingar efter köttet, lovade liv åt var och en som höll lagen. Ingen utom Jesus kunde hålla lagen, dock tjänade den som en uppfostrare till Kristus för att lära behovet av en Återlösare från döden.

Somliga voro trogna lagens anda och därigenom kvalificerade till att bli furstar över allt på jorden". De skola bli de synliga representanterna för Kristi andliga rike under Messias tusenåriga rike. De skola få en bättre uppståndelse" och därigenom bli gjorda skickliga för sina uppdrag att tjäna mänskligheten.

Guds ord har under evangeliåldern varit det medel genom vilket dessa ha utvalts, vilka skola bli Abrahams "säd" genom tro, och de bli gjorda skickliga till denna höga ställning genom att uppoffra sina mänskliga livsrättigheter, som de erhållit genom tron på Kristi blod. Om de lida och död med Kristus, skola de också få leva och regera med honom, icke som mänskliga varelser utan som andliga varelser, högt upphöjda genom den första uppståndelsen.

Den "stora skaran" som omtalas i Upp. 7: 9—17 är en klass som skall bli belönad med andligt liv i uppståndelsen, dock icke med gudomlig natur. De skola vara tjänare i riket men icke regenter.

Den "lilla hjorden" och den "stora skaran" äro tillsammans den "högtidsskara och församling av förstfödda söner, som äro uppskrivna i himmelen", vilka omtalas i Hebr. 12: 23. Dessa två klasser voro förebildade av Levi stam, från vilken de förebildliga prästerna blevo uttagna. Prästerna förebildade den "lilla hjorden" för vilka Jesus är huvud eller överstepräst. De övriga leviterna förebilda den "stora skaran". Levi stam blev uttagen att representera alla förstfödda i Israel, därifrån kommer apostelns benämning "församling av förstfödda söner".

Det "nya förbundet", som förebildades av det ursprungliga lagförbundet, tillhör framtiden, det kommer att upprättas med "Israels hus och Jakobs hus", (Jer. 31: 31). Detta förbund kommer att vara verk-

samt i förbindelse med människovärldens försonande med Gud under tusenårsåldern, och den store Messias" skall vara medlare i detta förbund.

Vid sin andra tillkommelse är Jesus en härlig andlig varelse, osynlig för mänskligt öga, vi tro att han redan återkommit, och är nu "skördens Herre" och övervakar skördeverket. "Skörden är tidsålderns ände." Som Konung håller han på med att uppträda sitt rike.

Somliga förfäktade den åsikten, att det inte står mycket i Bibeln om att Herren nu är närvarande. Icke heller står det mycket i Bibeln om, "att det ej finnes evig pina för de ogudaktiga". Bibeln framställer icke grundsanningar om Guds plan i kortfattad form. Även den bibeltext som lyder, "Ty så älskade Gud världen, att han utgav sin enfödde Son, på det att var och en som tror på honom skall icke förgås utan hava evigt liv," behöver förstås i överensstämmelse med Guds plan för att rätt uppskattas.

Egentligen finnes inga sanningar som ej kunna bestridas. Millioner människor tro icke att det finnes någon Gud. Åter andra millioner tro icke att Gud har sänt sin Son i världen för att återlösa och frälsa människorna. Många — även inom kristenheten — förneka att det skall bliva någon "återställelse". Men för oss, som ha blivit upplysta av sanningen, är dessa sanningar icke motsägande, och Herrens andra närvaro är lika bekräftad av det profetiska ordet nu som hans första närvaro var, vilken på den tiden troddes av endast ett fåtal.

Vi tro, att de sanningar som vi ha omnämnt äro väsentliga grundläror och ha sitt fasta stöd i Guds ord, och vi försäkra, att det är på grund av dessa sanningar som "The Dawns" (Dagningens) verksamhet bedrives. Vår litteratur utgives i tron på att dessa läror äro sanna och oföränderliga. Våra radio- och televisionsprogram äro byggda på dem. De bröder, som vi bemyndiga som resetalare för att tjäna Herrens folk och hålla offentliga föredrag, äro övertygade i sina hjärtan och sinnen att dessa läror äro sanna.

Vi medgiva att det finnes många fina nyanser av sanningen, vilka kunna sammanfogas med huvudlärorna som förhöjer deras värde,

men kanske dessa bliva framställda på något olika sätt utan att därför behöva skada grundlärorna. Vi tro att det befrämjar andlig hälsa, att bröderna överallt ha fullfrihet att uttrycka sina tankar och ingen skulle beskyllas för att ha "lämnat sanningen" bara därför att han kanske icke uttryckt sig på samma sätt som vi skulle gjort.

Vi inser att det finnes vissa sanningens grundläror, som äro delar av Guds plan och ej få bestridas. Vi inser också att i tillämpningen av olika bibeltexter till dessa grundläror, det kan förekomma olika uppfattningar. Profeten Jesaja talar t. ex. om en tid när Herren skall göra "ett gästabud med feta rätter för alla folk". (Jes. 25: 6).

Ibland kan man få höra en broder eller syster i sanningen säga om ett särskilt möte eller konvent, att Herren hade dukat ett bord med "feta rätter." Tanken är nog riktig, men det bibelställe varifrån detta uttryck är hämtat tillhör icke närvarande tid. Detta betyder emellertid icke, att den person som tillämpar det skriftställe på närvarande välsignelser från Herren, icke är i sanningen. Olika uppfattningar kan uppstå beträffande rätta tillämpningen av vissa bibelställen. Detta tro vi är andligt hälsosamma skiljaktigheter. Om vi betraktar det med en anda av fördragsamhet och kärlek, kan det befrämja ett energiskt och helhjärtat bibelstudium.

En av Evangeli församlings förnämsta tjänare, utan att dock vara inspirerad, var vår käre broder Russel, författare till "Studier i Skriften". Det är med glädje vi erkänna, att det var genom hans tjänst vi först lärde känna sanningen. Under hela sitt liv av trogen tjänst förmanade han oss ständigt att ej låta binda oss till mänskliga ledare. Han brukade ofta omtala huru efterföljarna till olika reformatorer bildligt talat slog ned en påle på den punkt, där deras ledare stod i läran, och så band sig själva vid pålen, samt vägrade att göra några ytterligare framsteg utöver denna punkt. Somliga föll i villfarelsen att använda t. ex. "så säger Luther", som stöd för sin tro, i stället för ett "så säger Herren".

Den lärdom som broder Runell ville vi skulle draga härifrån var, att vi ej skulle begå samma fel. Detta Tro vi, var en av orsakerna att han kallas "klok och trogen". Vi skulle förvisso bliva mycket

missräknade, om vi hade uraktlåtigt att göra denna viktiga princip klar för alla som fått sanningen genom The Dawns (Dagningens) tjänast. Om du har lärt något genom våra ringa strävanden att sprida det glada budskapet eller genom dem som har samarbetat med oss under årens lopp, och om du tror att det är sanningen — vilket vi med tillförsikt tro — så säg icke att det eller det är sanning, därför att du här läst det i Dagningen, eller i någon av våra böcker, även om det vore i "Studier i Skriften". Hellre borde man säga, att detta är vad Guds ord lärer.

Må vi lägga oss vinn om att bli allt mera bekanta med dessa stora grundsanningar och omhulda dem enligt ett bibliskt uttryck: "Bind dem omkring din hals, skriv dem på ditt hjärtas tavla". Ordspr. 3: 3. Såsom invigda Jesu efterföljare har vi invigt oss till att uppoffra vårt liv till befrämjande av Guds sak, vilken är representerad av dessa Bibelns stora sanningar. Och hur sant är det icke, att de som hålla fast vid dessa grundsanningar och glädjas över dem, anse det som en stor förmån att få samarbeta i förkunnandet av det glada budskapet för hela världen och få uppbygga varandra i denna "allra heligaste tro".

Det tillkommer icke oss att säga, att de som icke kunna erkänna alla dessa grundsanningar, icke äro kristna. Vi ha ingen rätt att döma därom. De som ha mottagit Jesus som sin återlösare och bekänna sig vara invigda till hans tjänst erkänna vi som bröder. Men det ligger i sakens natur, att alla de som samarbeta för att förkunna budskapet om riket måste vara överens om vad detta budskap är. "Färdas väl två tillsammans, utan att de hava blivit ense därom". Fråga Guds Israel beträffande deras förbund — Amos 3: 3.

Vi äro överens om vad som utgör "närvarande sanning", och komma att fortsätta med att verka tillsammans för att förkunna evangelium om Guds rike. Under det vi göra detta kunna vi vara förvissade om, att Herren kommer att väligna oss, såsom han gjort hitintills.

Vi leva i en betydelsefull tid i Guds plans utvecklande. Tiden är emellertid kort. Det finns många viktiga saker att utföra i förbindelse med Herrens tjänst och att göra vår "kallelse och utkorelse fast",

därför ha vi ingen tid över att slösa på världsliga strävanden och nöjen eller till att strida om oväsentliga saker.

Må vår gemenskap i sanningen vara fri, fast med förstånd och fördragsamhet. När vi finna att en älsklings teori som vi ha hyst, ej kan bekräftas med ett "så säger Herren", så bör vi icke fasthålla vid den, såsom om det vore fråga om en viktig grundsanning, ty det skulle endast medföra att vi skulle förlora förtroendet ifrån de bröder som ej kunna se saken på samma sätt som vi. Ett hälsosamt utbyte av olika synpunkter leder ofta till en klarare förståelse av enskildheter som berör alla. På så sätt kan ett verkligt framsteg i sanningen göras.

Grundsanningarna äro så tydligt framställda i Bibeln, att vi inte behöva frukta att de någonsin bliva besegrade. Det ankommer på oss, att studera Guds ord, och "sträva med all flit att själva kunna träda fram inför Gud såsom en som håller provet, en arbetare, som icke behöver blygas, utan rätt förvaltar sanningens ord". Somliga, kanske omedvetet, känna sin inställning vara svag, bliva ofta i självförsvar ofördragsamma och beskylla andra för att ha fel. Låt oss göra sanningen till vår egen och bli förtrogna med på vilket underbart sätt sanningen är bekräftad i Guds ord. Då kommer det att giva oss en underbar frid i hjärta och sinne, och vi skola alltid kunna säga: "jag vet, därför det står så i Bibeln".

Genom de inspirerade skrifterna kan förvisso en gudsmänniska bli fullt färdig, väl skickad till allt gott verk. (2 Tim. 3: 16, 17) Blott genom näring från Guds ord är det som vi såsom nya skapelser i Kristus kunna växa till och göras passande för en "födelse" på den andliga sidan i riket, för att leva och regera med Kristus. Det är genom varje ord som utgår ifrån Guds mun, som vi lever och växer oss starka i Herren. Vi kunna icke tillväxa andligt på en begränsad diet av sanningen. Vi behöva hela sanningen.

Må vi därför bliva verkliga bibelforskare! Låt oss med glädje mottaga och använda alla de hjälpmedel som Herren har givit oss, för att bättre förstå hans ord. Må vi också lära oss att ha full tillit till Bibeln, och använda Bibelns ord som bevis för vad vi tro. Då kommer det att bliva med oss såsom med de gamla "Bereanerna", "de

Vår kära syster HILDEN JANSON, Göteborg,

har fått sluta sina dagar och vi tro, att hon på andra sidan förlåten samlats till dem som får skåda Jesus sådan han är.

Hilden Jansson var född år 1878 och skulle snart fyllt 80 år. Hon har troget deltagit i Göteborgsförsamlingens studiemöten under många år och hon var alltid glad och fast i sin tro på Gud och hans frälsningsplan.

Vi äro glada över att hon nu fått gå in i Herrens vila, fastän vi alla kommer att sakna henne.

Begravningen ägde rum i St. Olofskapellet den 16 april 1958 i närvaro av barnen och barnbarnen samt en syster till syster Hilden. Från Sanningens vänner deltog syster Alfhild Pettersson och broder Emil Andersson, som nedlade en krans från vänkretsen.

Den lilla skaran blir allt mindre och vi som ännu äro kvar äro alla till åren komna och kanske snart färdiga att få mottaga förlossningen. Herrens villkor är:

”VAR TROGEN INTILL DÖDEN, SÅ SKALL JAG
GIVA DIG LIVETS KRONA” (Upp. 2: 10.)

Så länge Herren behagar låta oss vara kvar på denna sidan om förlåten, så få vi söka göra det lilla vi kan för att förkunna budskapet om Guds Rike.

I det dyrbara hoppet förbundne broder E. A.

rannsakade var dag skrifterna, för att se om det förhöll sig, såsom nu sades”. Om vi pröva allt, det som framställes på möten eller det vi läsa, med Guds ord skola vi ha en fast grund för för tro.

(Övers. från Dawn av br. E. A.)

FRÅN REDAKTIONEN

Vill påminna om vårt Konvent i Stockholm den 14—15 juni. Vi glädjas över tillfället att få träffa våra vänner från the Dawn i USA, broder och syster W. N. Woodworth. Br. W. kommer att hålla två föredrag under konventet. Vidare medverkar br. Anders Karlén med föredrag varjämte medverkan väntas från Broder Emil Andersson samt från bröder från Danmark och Finland.

Alla Dagningens vänner varhelst de bo och vistas hälsas hjärtligt välkomna att deltaga för att med varandra låta sig uppbyggas på vår allra heligaste tro. (Judas. v. 20.) Anmälningar och förfrågningar om logi m. m. torde ställas till: FRU JULIA KARLÉN, SKALDEVÄGEN 7, BROMMA.

Vännernas uppmuntrande brev och offervilja är bevis för att Dagningen fortfarande har en uppgift att fylla och sådant fyller hjärtat med glädje och tillförsikt.

"Bären varandras bördor, så uppfyllen I Kristi lag." Gal. 6: 2. Sanningens vänner består huvudsakligen av sådana som äro fattiga på gods och ägodelar i denna världen, men bevisar sig gång på gång vara nitiska "bördebärare". Jag kom att tänka på detta, när jag nyligen mottog ett brev från vår käre broder Wäinö Berghäll i Tammerfors, Finland. Han skildrar i brevet hur svårt och tragiskt en syster i Sanningen har det, där hon bor i ett fallfärdigt hus på finska landsbygden. Vännerna anse sig tvingade av Kristi kärlek att hjälpa henne på något vis med reparation av hennes hus. Hon är änka och har ärvt efter sin man ett litet hemman där hon söker draga sig fram med sina 5 barn. Tänk om vi kunde avstå något — kanske inte av vårt överflöd, utan av vår nödortf — till förmån för vår hjälpbehövande syster i Sanningen. Den, vars hjärta manar honom eller henne, kan sända sin gåva till: W. Berghäll, Käpytie 46, Kaleva, Finland. Detta är praktisk kristendom och mycket mera värd än alla teorier om vad som är den "rätta läran".

Detta nummer liksom följande tryckes och utsändes från Länstryckeri AB i Jönköping. Proceduren med ändring av tryckorten har vållat åtskilligt besvär och bidragit till försenandet av utsändningen. Omslaget från USA har av någon anledning inte anlät i rätt tid.

Red.